

РЕШЕНИЕ

№ 6038

гр. София, 20.10.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 23.09.2022 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Веселина Женаварова

ЧЛЕНОВЕ: Георги Тафров

Лилия Йорданова

при участието на секретаря Розалия Радева и при участието на прокурора Надя Загорова, като разгледа дело номер **6380** по описа за **2022** година докладвано от съдия Георги Тафров, и за да се произнесе взе предвид следното:

Съдебното производство по делото е по реда на чл. 208 – чл. 228 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), във вр. с чл. 63, ал. 1 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Делото е образувано по жалба на заместник-кмета на Столична община чрез юрк. П., срещу Решение № 1779 от 19.05.2022 г. на Софийски районен съд /СРС/, Наказателно отделение, 8-ми състав, по НАХД № 1114 по описа на СРС за 2022 г., с което е отменено Наказателно постановление № СО-Т-В-21-10-269/28.07.2021 г. от заместник-кмета на Столична община, с което на В. Д. В. е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 300 (триста) лева на основание чл. 36, ал. 1 и чл. 35, ал. 3 от Наредба за реда и условията за извършване на търговска дейност на територията на Столичната община (НРУИТДТСО), за извършено нарушение на чл. 23 от Наредбата.

Касаторът претендира неправилност и незаконосъобразност на обжалваното съдебно решение. Твърди се, че нарушителят попада в обхвата на понятието „търговец“ по смисъла на §13, т.2 от ДР на Закона за защита на потребителите, тъй като при проверката е продавал описаните в АУАН и в наказателното постановление стоки. Прави искане да бъде отменено обжалваното съдебно решение и вместо него да бъде постановено ново, с което да бъде потвърдено наказателното постановление.

В съдебно заседание касаторът - заместник-кмета на Столична община, редовно

призован, не изпраща представител.

Ответникът по касационната жалба – В. Д. В., редовно уведомена, не се явява и не изпраща представител. От пълномощника и адв. Е. е постъпило писмено становище по същество на спора и се претендират сторените разноски.

Представителят на Софийска градска прокуратура, прокурор Надя Загорова, изразява становище за основателност на касационната жалба.

Касационната жалба е процесуално допустима, подадена в преклузивния срок по чл.63 от ЗАНН от процесуален представител на надлежна страна и при наличие на правен интерес от обжалване. Разгледана по същество, същата се явява основателна.

За да отмени, НП, СРС е приел, че НП е издадено при неясното и пълна липса на описание на соченото нарушение. Сочи се, че е недопустимо съдът да въвежда фактическите предели на нарушението и да обвързва с конкретно наказание субекта на отговорността, изхождайки от параметрите и характера на производството.

Решението е неправилно.

Съгласно разпоредбата на чл. 63, ал. 1 от ЗАНН, районният съд в състав само от един съдия разглежда делото по същество и се произнася с решение, като може да потвърди, да измени или да отмени наказателното постановление. От посочената разпоредба следва извода, че при обжалване на НП районният съд е инстанция по същество (по фактите и по правото) и следва да се произнесе относно процесуалната и материална законосъобразност на оспореното НП, независимо от основанията, посочени в жалбата. С решението районният съд следва да отговори на предмета на спора, който се свежда до това: налице ли е извършено административно нарушение, нарушението извършено ли е от лицето, сочено за нарушител, наложеното наказание съответства ли по вид и размер на приложимата санкционна разпоредба. В производството пред районния съд на основание чл. 84 от ЗАНН са приложими правилата на НПК, като относими са разпоредбите на чл.107, ал.2, чл. 313 и чл.314, ал.1 и ал.2 от НПК.

Неправилен е изводът на СРС, че в АУАН и в НП няма описание на нарушението, както и на обстоятелствата, при които е извършено, защото както от АУАН, така и от НП ясно се установява в какво се изразява нарушението, кога е извършено и кога е установено. От приложените доказателства и най-вече от наказателното постановление и от АУАН е видно, че административно-наказващият орган ясно и недвусмислено е посочил извършеното нарушение на НРУИТДТСО.

Съгласно чл. 23 от Наредбата, търговия на открито се извършва въз основа на разрешение за ползване на място (по образец), издадено от кмета на района, на територията на която ще се извършва дейността, което несъмнено В. не е предоставила. За да бъде налице нарушение на цитираната разпоредба, следва да бъде установено по безспорен начин, че от провереното лице е осъществена търговия на открито. В чл. 19 от Наредбата се съдържа легална дефиниция за „търговия на открито” и според нея това е търговия на дребно върху терени общинска собственост - паркове, тротоари, площади, улични платна и други. Понятието „търговия на открито” е дефинирано чрез понятието „търговия на дребно”, като по този начин не се разкрива пълно и конкретно съдържание на понятието „търговия на открито“.

Следва да бъде посочено, че в Наредбата липсва легална дефиниция на понятието „търговец“, но се препраща към § 13, т. 2 от Закона за защита на потребителите, където конкретно е дадена такава – „търговец“ е всяко физическо или юридическо

лице, което продава или предлага за продажба стоки, предоставя услуги или сключва договор с потребител като част от своята търговска или професионална дейност в публичния или в частния сектор, както и всяко лице, което действа от негово име и за негова сметка.

Вижда се от цитираните легални и доктринални дефиниции, че за да се приеме наличие на извършена търговия, следва да е налице конкретна сделка по покупко-продажба на стоки. В НП и в АУАН не е описана извършена от контролните органи покупка, но пък такава задължително не се и изисква за съставомерността на нарушението по чл. 23 от Наредбата, доколкото продажбата на стоките е наблюдавана от длъжностни лица.

От друга страна, касационната инстанция е ограничена в преценката си до установената от районния съд фактическа обстановка и обсъжда само правни, а не фактически въпроси поради забраната за фактически установявания съгласно чл. 220 от АПК. Поради което не събира и не преценява доказателства, а проверява само законосъобразността на изводите на въззивния съд, който е последната инстанция по фактите.

В съдебното решение изцяло липсват мотиви по същество по оспорваното в настоящото производство наказателно постановление, като са изложени само доводи за допуснато процесуално нарушение. Настоящият състав на касационния съд приема, че е налице визираното в чл. 348, ал. 1, т. 2, във вр. с чл. 348, ал. 3, т. 2, предложение първо от НПК касационно основание за отмяна на въззивното решение и връщане на делото за ново разглеждане на СРС, от друг състав на съда, тъй като е налице липса на мотиви в атакуваното решение по съществуващото на спора и делото не може да бъде решено по същество от касационната инстанция. При новото разглеждане СРС следва да се произнесе и по разноските и в касационното производство по аргумент от нормата на чл. 226, ал.3 АПК.

По изложените съображения и на основание чл. 221, ал. 2 АПК, във вр. с чл. 63, ал. 1, изр. 2 ЗАНН, Административен съд София – град, XI-ти касационен състав

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ Решение № 1779 от 19.05.2022 г. на Софийски районен съд /СРС/, Наказателно отделение, 8-ми състав, по НАХД № 1114 по описа на СРС за 2022 г., с което е отменено Наказателно постановление №СО-Т-В-21-10-269/28.07.2021 г. от заместник-кмета на Столична община.

ВРЪЩА делото за ново разглеждане от друг състав на същия съд.

Решението не подлежи на обжалване.

Председател:

членове:1.

2.